Lieta Nr.C37134515
Lietas arhīva Nr.CA-0390-16/13

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2016.gada 8.decembrī

Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Misiuna
tiesneši D.Baltā, A.Sniedzītis
ar tiesas sēžu sekretāri G.Agrumu

piedaloties lietas izskatīšanā prasītājam /pers. A/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "/nosaukums/" un /pers. B/ par likvidatora atcelšanu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Tukuma rajona tiesas 2016.gada 14.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ Tukuma rajona tiesā cēla prasību pret SIA "/nosaukums/" un /pers. B/ par likvidatora atcelšanu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2012.gada vasarā, izsolē prasītājs nopirka 92 sabiedrības kapitāla daļas, kas veido 18,22 % no sabiedrības pamatkapitāla. Prasītājs uzskata, ka pēc viņa kapitāldaļu reģistrēšanas, sabiedrības valde, otra sabiedrības dalībnieka /pers. C/ personā, mērķtiecīgi izpārdeva un pēc prasītāja domām piesavinājās sabiedrības mantu. Norādīts, ka par minēto faktu ir ierosināts kriminālprocess. 2015.gada 18.augustā tika sasaukta sabiedrības kapitāla daļu īpašnieku sapulce, kura nolēma uzsākt kapitālsabiedrības likvidāciju un par likvidatoru tika iecelts /pers. B/. /pers. C/ likvidatoru iecēla vienpersoniski. Prasītājs sapulcē balsot atteicās, jo uzskata, ka likvidācija /pers. C/ nepieciešama, lai slēptu piesavināšanās pēdas.

Pieteikumā prasītājs atsaucas uz Komerclikuma 321.panta otro daļu un norāda, ka konkrētajā gadījumā likvidatora atcelšanai ir svarīgs iemesls. Prasītājs atsaucas uz Komerclikuma 322.pantu un to, ka likvidatoram, tāpat kā valdes loceklim, kā krietnam un rūpīgam saimniekam ir jānoskaidro, kuras personas, kādā apmērā ir radījušas zaudējumus sabiedrībai un šie zaudējumi jāpiedzen no vainīgās personas.

Prasītājs uzskata, ka konkrētajā lietā viss norāda uz to, ka likvidators ir neobjektīvs, atklāti lobē bijušā valdes locekļa intereses noslēpt piesavināšanās pēdas. Pieteikumā norāda, ka /pers. C/ izmantoja juridisko palīdzību arī laikā, kad veica iespējamo piesavināšanos, līdz ar ko prasītājs uzskata, ka likvidators nevar būt persona, kas sniegusi juridiskos pakalpojumus šajā laikā.

Prasītājs norāda, ka vērsās ar iesniegumu pie likvidatora. Informācija prasītājam bija nepieciešama, lai saprastu, vai likvidators spēs veikt likvidatora pienākumus objektīvi, vai kapitālsabiedrībai nav nepieciešams cits likvidators, tomēr uz prasītāja uzdotajiem jautājumiem likvidators atbildi prasītājam nesniedza. Prasītājs uzskata, ka tādējādi likvidators ir pārkāpis Komerclikuma 221.panta piekto daļu, kas nosaka valdes loceklim pienākumu informēt dalībnieku sapulci par darījumiem, ko valdes loceklis ir noslēdzis ar sabiedrību. Saskaņā ar Komerclikuma 322.pantu likvidatoram ir tie paši pienākumi, kas noteikti valdes loceklim.

Norāda, ka 2015.gada 18.augusta sapulcē sabiedrības aktīvu vērtība ārkārtas bilancē ir „0". Sapulcē netika lemts jautājums par atlīdzības noteikšanu likvidatoram. Prasītājam radās jautājums, kas un cik maksā par likvidāciju, kas sedz likvidatora atlīdzību, jo pēc prasītāja domām likvidators rīkosies tās personas interesēs, kas viņa darbību finansē. Prasītājs uzskata, ka ir pārkāpta Komerclikuma 318.panta otrā daļa, ko atbalsta likvidators un atsakās sniegt informāciju par to, kas viņam maksā atlīdzību.

Pēc prasītāja domām viņam 2015.gada 18.augusta dalībnieku sapulcē izsniegtā bilance apstiprina, ka /pers. C/ ir turpinājis izsaimniekot sabiedrības mantu. Norāda, ka 2014.gada bilancē sabiedrības aktīvu kopējā vērtība bija 96410 *euro*, bet kreditori 67925 *euro* un pēc mantas pārdošanas un kreditoru prasījumu apmierināšanas bija jāpaliek likvidācijas kvotai ap 29000 *euro*. Tomēr 2014.gada 31.decembrī aktīvu vērtība jau nokritusies līdz 1529 *euro*, savukārt kreditori ir 37678 *euro*. Tādējādi sabiedrības vērtība 2014.gadā vien ir kritusies par aptuveni 70000 *euro*. Prasītājs norāda, ka šāda mantas izsaimniekošana radījusi viņam, kā kapitālu daļu turētājam, zaudējumus un viņš šobrīd nevar saņemt likvidācijas kvotu.

Atsaucoties uz Komerclikuma 169.pantu, prasītājs norāda, ka /pers. C/ kā sabiedrības valdes loceklis ir atbildīgs par nodarītajiem zaudējumiem. Norāda, ka, lai pārbaudītu faktus par zaudējumiem, lūdza likvidatoram izsniegt dokumentu kopijas, kas attiecas uz šaubīgajiem darījumiem. Likvidators atteicās sniegt informāciju, kas apstiprina aizdomas, ka sabiedrības likvidācija tiek veikta ar mērķi slēpt piesavināšanās faktu un likvidators līdzdarbojas un palīdz slēpt šo piesavināšanos. Prasītājs uzskata, ka likvidatora pienākums ir pārbaudīt prasītāja norādītos piesavināšanās faktus un iespējamo grāmatvedības dokumentu sagrozīšanu.

Ievērojot iepriekš minēto un pamatojoties uz Komerclikuma 321.panta otro daļu, 319.pantu, prasītājs lūdz tiesu atcelt sabiedrības likvidatoru /pers. B/, iecelt prasītāju par sabiedrības likvidatoru un piedzīt no atbildētājiem solidāri tiesāšanās izdevumus par labu prasītājam.

/pers. B/ rakstveida paskaidrojumā par prasību norādīja, ka prasību neatzīst, pēc būtības paskaidrojumus nav sniedzis.

Ar Tukuma rajona tiesas 2016.gada 14.marta spriedumu prasītāja prasība noraidīta.

No lietā iesniegtajiem dokumentiem tiesa konstatēja, ka /nosaukums/ reģistrēta 1993.gada 23.aprīlī, komercreģistrā ierakstīta 2004.gada 23.decembrī. Sabiedrībai ir divi dalībnieki, proti, /pers. C/, kuram pieder 413 daļas no sabiedrības, un /pers. A/, kuram pieder 92 daļas no sabiedrības.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka 2015.gada 18.augustā sasaukta sabiedrības kapitāla daļu īpašnieku ārkārtas sapulce, kurā lemts par

sabiedrības likvidāciju un par sabiedrības likvidatoru iecelts /pers. B/. Sapulcē prasītājs balsot atteicies. Sabiedrības kapitāla daļu īpašnieku sapulce nav apstrīdēta.

Atsaucoties uz Komerclikuma 321.panta otro daļu, tiesa norādīja, ka likvidatoru var atcelt ar tiesas nolēmumu, pamatojoties uz dalībnieka vai trešās personas pieteikumu, ja tam ir svarīgi iemesli. No minētā izriet, ka likvidatoru tiesa var atcelt tikai tajā gadījumā, ja tam ir svarīgi iemesli.

Tiesa konstatēja, ka prasītājs kā svarīgu iemeslu norāda savas šaubas par likvidatora objektivitāti un iespējamo saistību ar otru kapitāla daļu turētāju.

No prasības pieteikuma tiesa secināja, ka starp abiem sabiedrības dalībniekiem pastāv strīds saistībā ar sabiedrības komercdarbību, tās aktīviem, mantu. Prasītājs izteicis apgalvojumus par iespējamo otra sabiedrības dalībnieka prettiesisku rīcību.

Tukuma rajona tiesas ieskatā apstāklis, ka prasītājam ir pretenzijas pret otru sabiedrības dalībnieku, kuram pieder vairākums kapitāla daļu, pats par sevi nevar būt par svarīgu iemeslu, lai atceltu likvidatoru.

Tiesa norādīja, ka no Komerclikuma 322.panta noteikumiem izriet, ka sabiedrības likvidators tiek iecelts, lai realizētu sabiedrības likvidācijas procesu, nevis risinātu strīdus starp sabiedrības dalībniekiem.

Pirmās instances tiesa secināja, ka prasītājs nav norādījis nevienu konkrētu likvidatora darbību, kas norādītu uz to, ka likvidators pārkāpj likuma normas, vai rīkojas pretēji dalībnieku sapulces noteiktajam likvidācijas procesam.

Tiesa norādīja, ka tikai prasītāja subjektīvās šaubas, atsaukšanās uz iespējamu likvidatora saistību ar otru sabiedrības dalībnieku nav pietiekami svarīgs iemesls Komerclikuma izpratnē, lai atceltu likvidatoru.

Spriedumā norādīts, ka prasītāja pienākums atbilstoši Civilprocesa likuma 93.pantam iesniegt pierādījumus par svarīgā iemesla iestāšanos, kura dēļ likvidators būtu atceļams.

Tukuma rajona tiesa konstatēja, ka konkrētajā gadījumā prasītājs nekādus pierādījumus lietā nav iesniedzis.

Tādējādi tiesa atzina, ka lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēts neviens svarīgs iemesls, kas būtu par pamatu likvidatora atcelšanai.

Par Tukuma rajona tiesas 2016.gada 14.marta spriedumu prasītājs iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka pārsūdz spriedumu pilnā apmērā, un lūdz tiesu prasību apmierināt.

Prasītājs norāda, ka, izmantojot savu pārsvaru kapitālsabiedrības dalībnieku sapulcē, /pers. C/ 18.05.2015. ievēlēja par likvidatoru sevis izraudzītu personu – /pers. B/. Ir acīmredzams, ka likvidācija ir uzsākta, lai slēptu piesavināšanās faktu, līdz ar to ir pamats uzskatīt, ka likvidācijas veikšanai /pers. C/ izraudzījās sev lojālu personu, kas viņam palīdzēs slēpt piesavināšanās faktu.

Norāda, ka pieprasīja likvidatoram pārbaudīt informāciju par konkrētiem darījumiem, kā arī izsniegt prasītājam grāmatvedības dokumentu kopijas par atsevišķiem darījumiem. Tajā skaitā tika pieprasīts sniegt prasītājam informāciju par darījumu, ar kuru /pers. C/ atsavināja savam radiniekam par pazeminātu cenu kapitālsabiedrības nekustamo īpašumu – novērtējumu, pirkuma līgumu, valdes lēmumu ar pamatojumu, kādēļ tika pieņemts lēmums par atsavināšanu. Likvidators pārbaudi neveica, prasītājam dokumentus izsniegt atteicās.

Prasītājs norāda, ka tiesa spriedumā vispār nedod novērtējumu šai likvidatora darbībai, bet aprobežojas ar apgalvojumu, ka likvidatora pienākums ir realizēt likvidācijas procesu, nevis risināt strīdus starp kapitālsabiedrības dalībniekiem. Norāda, ka savā pieprasījumā nelūdza izšķirt strīdu sabiedrības dalībnieku starpā, bet gan pārbaudīt, vai iepriekšējais valdes loceklis /pers. C/ ir rīkojies kā gādīgs un rūpīgs saimnieks, vai nav nodarījis zaudējumus kapitālsabiedrībai. Saskaņā ar Komerclikuma 322.pantu likvidatora pienākums tajā skaitā piedzīt kapitālsabiedrības interesēs parādus. Pie parādiem ir pieskaitāmi arī pārvaldes institūciju locekļu parādi, ja tie ar savu rīcību ir nodarījuši zaudējumus kapitālsabiedrībai (Komerclikuma 169.panta 2.daļa). Vistiešākais likvidatora pienākums ir pārbaudīt kapitālsabiedrības valdes šaubīgās darbības.

Tiesa nepamatoti norāda, ka prasītājs nav norādījis nevienu konkrētu likvidatora darbību, kas norādītu uz to, ka likvidators pārkāpj likuma normas, vai rīkojies pretēji dalībnieku sapulces noteiktajam likvidācijas procesam.

Saskaņā ar Komerclikuma 322.pantu likvidatoram ir tie paši pienākumi, kas noteikti valdes loceklim. Komerclikuma 221.panta piektā daļa nosaka, ka valdes loceklim jāinformē dalībnieku sapulci par darījumiem, ko valdes loceklis ir noslēdzis ar kapitālsabiedrību. Līdz ar to arī likvidatoram ir jāinformē dalībnieku sapulci par darījumiem, ko tas noslēdzis ar kapitālsabiedrību. Spriežot pēc ārkārtas bilances, kura tika iesniegta 18.08.2015. sapulcē, kā ārkārtas bilance kapitālsabiedrības aktīvu vērtība ir "0", tātad nav līdzekļu likvidatora darba apmaksai, un arī sapulcē netika lemts jautājums par atlīdzības noteikšanu likvidatoram. Līdz ar to radās likumsakarīgs jautājums – kas un cik maksā pār likvidāciju, kas sedz likvidatora atlīdzību.

Prasītājs uzskata, ka ir pārkāpta arī Komerclikuma 318.panta otrā daļa, kas nosaka, ka tikai dalībnieku sapulce ir tiesīga noteikt atlīdzību likvidatoram, savukārt likvidators, pieņemot samaksu bez dalībnieku sapulces lēmuma, atbalsta šo likuma pārkāpumu un atsakās sniegt informāciju, kas viņam noteicis un maksā atlīdzību.

Prasības pieteikumā prasītājs ir norādījis konkrētus normatīvos aktus, ko pārkāpis likvidators, ir izteicis pietiekami motivētu pieņēmumu, ādu iemeslu dēļ administrators pieļauj šos likuma pārkāpumus (sadarbojas ar bijušo valdes locekli ar mērķi slēgt piesavināšanās faktu, saņem no viņa "aplokšņu" algu), savukārt likvidators nav sniedzis ne paskaidrojumu, ne arī kādus pierādījumus, kas minētos apgalvojumus atspēkotu.

Prasītāja ieskatā ārkārtas bilance norāda, ka ir notikusi mantas izsaimniekošana. Likvidators atteicās prasītājam sniegt jebkādu informāciju. Šāda likvidatora rīcība apstiprina aizdomas, ka uzņēmumā likvidācija tiek veikta ar mērķi slēpt piesavināšanās faktu un administrators līdzdarbojas un palīdz slēpt šo piesavināšanos.

Prasītājam radušās pamatotas aizdomas, ka ir sagrozīti grāmatvedības dokumenti.

Prasītāja ieskatā ir iestājies svarīgs iemesls Komerclikuma izpratnē, tiek apdraudētas prasītāja Satversmes 105.pantā garantētās tiesības uz īpašuma neaizskaramību. Šādā situācijā atbilstoši Komerclikuma 321.panta 2.dajai likvidators ir atceļams.

Tā kā esošais likvidators ir atceļams, kapitālsabiedrībai nepieciešams jauns likvidators, kurš nebūs ieinteresēts "piesegt" mantas piesavināšanos uzņēmumā. Prasītājs norāda, ka viņam nav šķēršļu pašam būt par likvidatoru.

Apelācijas instances tiesā nodibināts, ka /nosaukums/ ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2016. gada 7. aprīļa lēmumu Nr. /numurs/ izslēgta no komercreģistra.

2016.gada 14.novembrī Zemgales apgabaltiesā saņemts /pers. A/ rakstveida iesniegums, kurā prasītājs precizēja prasījumus, ņemot vērā to, ka /nosaukums/ ir likvidēta un izslēgta no komercreģistra.

Prasītājs uzskata, ka neskatoties uz to, ka uzņēmums ir likvidēts, lieta pēc būtības ir izskatāma. Prasītājs norāda, ka Zemgales apgabaltiesai būtu jāizvērtē sākotnējā prasība pēc būtības un jāatzīst, ka Tukuma rajona tiesas 2016.gada 14.marta spriedums nav pamatots. Papildus kā pierādījums tam, ka bija pamats likvidatora atcelšanai svarīgu iemeslu dēļ, jāvērtē likvidatora steiga pabeigt kapitālsbiedrības likvidāciju pirms konkrētā lietā stājās spēkā spriedums, kā arī pirms tika izbeigts kriminālprocess. Minētais, pēc prasītāja domām, viennozīmīgi norāda, ka likvidators atklāti lobēja bijušā valdes locekļa intereses un padarīja neiespējamu viņa darbību izvērtēšanu.

Prasītāja ieskatā nav šķēršļu atzīt, ka /pers. B/ bija atceļams no /nosaukums/ likvidatora un prasība šajā daļā ir apmierināma. Faktam, ka spriedums šajā daļā nav izpildāms, konkrētajā gadījumā nav būtiskas nozīmes, jo spriedums var būt par pamatu, lai vērstos ar zaudējuma piedziņas prasību pret likvidatoru.

Tā kā /nosaukums/ ir izslēgta no komercreģistra, nav aktuāls jautājums par likvidatora iecelšanu, līdz ar to prasītājs neuztur lūgumu iecelt viņu par likvidatoru.

Ievērojot minēto, prasītājs lūdz tiesu atcelt /nosaukums/ likvidatoru /pers. B/ un piedzīt no atbildētāja /pers. B/ par labu prasītājam tiesāšanās izdevumus.

Prasītājs/pers. A/ apelācijas instances tiesas sēdē prasību un apelācijas sūdzību uzturēja saskaņā ar Zemgales apgabaltiesā iesniegtajiem prasījuma precizējumiem.

Atbildētājs/pers. B/ tiesas sēdē neieradās. Tiesā saņemts atbildētāja /pers. B/ rakstveida iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes. Iesniegumā atbildētājs norāda, ka apelācijas sūdzību neatzīst, pirmās instances tiesas spriedumu uzskata par pamatotu.

Ievērojot to, ka atbildētājs likumā noteiktā kārtībā ir informētas par lietas izskatīšanas laiku un vietu, tiesa nolēma lietu izskatīt bez atbildētāja /pers. B/ piedalīšanās tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Noklausījusies prasītāja paskaidrojumus tiesas sēdē, novērtējusi rakstveida pierādījumus lietā, Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja prasība pret /pers. B/ ir noraidāma, bet tiesvedība lietā prasības daļā pret /nosaukums/ ir izbeidzama.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 440.pantu apelācijas instances tiesa izbeidz tiesvedību gadījumos un kārtībā, kāda noteikta šā likuma 26.nodaļā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 8.punktu (ietverts likuma 26.nodaļā) tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja beigusi pastāvēt juridiskā persona, kura ir viena no pusēm lietā, un nav tās tiesību pārņēmēja.

Atbildētāja /nosaukums/ ir izslēgta no komercreģistra, tātad beigusi pastāvēt. Atbildētājai nav tiesību pārņēmēja. Līdz ar to ir pamats izbeigt tiesvedību prasības daļā pret atbildētāju /nosaukums/".

Tā kā prasība tiesā ir celta un izskatīta arī pret /pers. B/, kurš bija likvidējamās /nosaukums/ likvidators, tad tiesas kolēģija atzīst par nepieciešamu izvērtēt vai uz pirmās instances tiesas sprieduma taisīšanas brīdi pastāvēja tiesisks pamats /pers. B/ kā likvidatora atcelšanai.

Jautājuma izvērtēšanai par to, vai pastāvēja Komerclikuma 321.panta otrajā daļā noteiktais tiesiskais pamats /pers. B/ atcelšanai no likvidatora pienākumu pildīšanas pievērsusies Tukuma rajona tiesa 2016.gada 14.marta spriedumā.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic, ka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija, novērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma argumentāciju, atzīst, ka Tukuma rajona tiesas 2016.gada 14.marta spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem pievienojas pirmās instances tiesas veiktajam lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma argumentācijai, to savā spriedumā neatkārtojot.

Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nav pamats, lai atzītu, ka bija konstatējams svarīgs iemesls likvidatora atcelšanai.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteikts prasītāja pienākums pierādīt savu prasījumu pamatotību.

Prasītāja prasība par atbildētāja /pers. B/ kā likvidējamās /nosaukums/ likvidatora atcelšanu pamatota ar Komerclikuma 321.panta otro daļu, saskaņā ar kuru likvidatoru var atcelt, ja tam ir svarīgi iemesli. Kā pamatoti norādījusi pirmās instances tiesa, prasītāja pienākums ir iesniegt pierādījumus par svarīga iemesla iestāšanos, kura dēļ likvidators būtu atceļams.

Prasītāja apelācijas sūdzībā norādītais apstāklis par to, ka kapitālsabiedrības dalībnieks /pers. C/ likvidācijas veikšanai izraudzījies sev lojālu personu, kas viņam palīdzēs slēpt piesavināšanās faktu, nav pierādīts.

Prasības pieteikumā un apelācijas sūdzībā prasītājs norāda, ka /pers. B/ ir pārkāpis Komerclikuma 318.panta otrās daļas un 221.panta piektās daļas prasības.

Komerclikuma 318.panta otrā daļa noteic, ka, ja likvidatoru ieceļ dalībnieku sapulce, tā nosaka likvidatora atlīdzības apmēru un izmaksas kārtību.

Kā redzams no /nosaukums/ kapitāla daļu īpašnieku sapulces protokola Nr.01/2015, minētajā sapulcē tika lemts par sabiedrības darbības izbeigšanu, likvidācijas uzsākšanu un likvidatora iecelšanu. Sapulcē piedalījās arī prasītājs /pers. A/, kurš no balsošanas atteicās. No protokola nav redzams, ka sapulcē tiktu lemts jautājums par likvidatora atlīdzības noteikšanu un izmaksas kārtību. Taču šis apstāklis nav pamats, lai atzītu, ka likuma noteikumus ir pārkāpis /pers. B/. Atlīdzības noteikšana bija sapulces kompetences jautājums. Par šo jautājumu sapulcē nav izteicies arī pats prasītājs, sapulces lēmums nav apstrīdēts. Pierādījumi par to, ka /pers. B/ no valdes locekļa /pers. C/ saņēmis "aplokšņu algu", ka uz to norādīts apelācijas sūdzībā, lietā nav iesniegti.

Komerclikuma 217.panta pirmā daļa noteic, ka, pamatojoties uz dalībnieka, valdes, padomes vai atsevišķa valdes vai padomes locekļa prasību, var atzīt dalībnieku lēmumu par spēkā neesošu, ja šāds lēmums ir pretrunā ar likumu vai statūtiem. Prasība par dalībnieku lēmuma apstrīdēšanu tiesā nav celta.

Attiecībā par apelācijas sūdzībā norādīto, ka /pers. B/ kā likvidators ir pieļāvis Komerclikuma 221.panta piektās daļas, kas nosaka valdes pienākumu sniegt ziņas dalībnieku sapulcei par noslēgtajiem darījumiem starp sabiedrību un dalībnieku, padomes locekli vai valdes locekli, prasības, tiesas kolēģija secina par sekojošo.

Minētā likuma norma paredz tajā noteiktās ziņas sniegt dalībnieku sapulcei nevis atsevišķam sabiedrības dalībniekam. Lietā nav ziņu, ka likvidējamās /nosaukums/ likvidatoram būtu iesniegts pieprasījums sniegt dalībnieku sapulcei ziņas par valdes iepriekš noslēgtajiem darījumiem. No lietā esošās likvidējamās /nosaukums/ likvidatora /pers. B/ atbildes /pers. A/ redzams, ka uz prasītāja sniegto pieprasījumu likvidators atbildi ir sniedzis. Tas, ka atbildes saturs prasītāju nav apmierinājis, nav pamats, lai atzītu, ka likvidators ir pārkāpis likuma prasības par ziņu sniegšanu. Atbildē /pers. A/ /pers. C/ norādīja, ka par likvidācijas gaitu likvidējamās /nosaukums/ likvidators informēs kapitāla daļu īpašniekus tiesību normās noteiktā kārtībā.

Nodibināts, ka uz lietas izskatīšanas laiku apelācijas instances tiesā Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs ir pieņēmis lēmumu par /nosaukums/ izslēgšanu no komercreģistra. Minētais liecina par to, ka komercreģistra iestādei tika iesniegts arī likvidācijas slēguma finansu pārskats un sabiedrības atlikušās mantas sadales plāns (Komerclikuma 332.pants). Atbilstoši Komerclikuma 328.panta noteikumiem likvidācijas slēguma finansu plāns un sabiedrības atlikušās mantas sadales plāns bija nosūtāms visiem dalībniekiem (Komerclikuma 328.pants). Lietā nav ziņu, ka likvidācijas slēguma finansu pārskats un sabiedrības atlikušās mantas sadales plāns būtu apstrīdēts.

Apelācijas sūdzībā prasītājs norāda par iespējamo otra sabiedrības dalībnieka prettiesisku rīcību, t.sk. mantas izsaimniekošanu, grāmatvedības dokumentu sagrozīšanu, taču, kā pamatoti norādīja pirmās instances tiesa, prasītāja subjektīvās šaubas par iespējamu likvidatora saistību ar otru sabiedrības dalībnieku nav pietiekami svarīgs iemesls Komerclikuma izpratnē, lai atceltu likvidatoru. Nav nekāda pamata secināt, ka mantas izsaimniekošanu vai grāmatvedības datu sagrozīšanu izdarījis atbildētājs /pers. B/.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājs nav pierādījis tādu svarīgu iemeslu pastāvēšanu, kas atbilstoši Komerclikuma 321.panta otrās daļas noteikumiem būtu pamats likvidatora atcelšanai.

Tā kā /nosaukums/ likvidēta, beigušās arī /pers. B/ kā sabiedrības likvidatora pilnvaras, līdz ar to pats prasījums - "atcelt /nosaukums/ likvidatoru /pers. B/" ir kļuvis par bezpriekšmetisku un neizpildāmu.

Prasītāja pieteikumā norādītajam, ka tiesas spriedums šajā lietā var būt par pamatu, lai vērstos ar zaudējumu piedziņu pret likvidatoru nav nozīmes. Saskaņā ar Komerclikuma 333.panta pirmo daļu likvidators ir atbildīgs par savas vainas dēļ nodarītajiem zaudējumiem. Līdz ar ko prasībā pret likvidatoru par zaudējumu piedziņu būtu jāpierāda zaudējumu atlīdzības priekšnosacījumu esamība. Savukārt likvidatora atcelšanu likums saista ar "svarīgu iemeslu" konstatēšanu. Likumā norādītais kritērijs "svarīgi iemesli" formulēts atklāta juridiskā jēdziena veidā, kas liecina par likumdevēja gribu atstāt atklātu šo tiesību jautājumu un risināt konkrētās izskatāmās lietas ietvaros. Konkrētās izskatāmās prasības pamatā nav apstākļi, kurus būtu jākonstatē zaudējumu atlīdzības piedziņas lietā, līdz ar ko izskatāmo lietu nav pamats saistīt ar iespējamu prasību pret likvidatoru par zaudējumu piedziņu.

Nekonstatējot svarīgu iemeslu pastāvēšanu, kas atbilstoši Komerclikuma 321.panta otrās daļas noteikumiem būtu bijis pamats likvidatora atcelšanai, tiesas izdevumi no atbildētāja prasītāja labā nav piedzenami.

Tā kā prasība noraidāma, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otrās daļas noteikumiem no prasītāja valsts labā piedzenami iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi, kas saistīti ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu, kas pirmās instances un apelācijas instances tiesā kopā ir 21,50 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu, tiesas kolēģija

nosprieda

/pers. A/ prasību pret /pers. B/ par likvidatora atcelšanu noraidīt.

Izbeigt tiesvedību /pers. A/ prasības daļā pret /nosaukums/".

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 21,50 *euro*.

Noteikt /pers. A/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Maksājuma apliecinošs dokuments, kas apstiprina ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu, minētajā termiņā iesniedzams Zemgales apgabaltiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Civillietu departamentam, kasācijas sūdzību iesniedzot Zemgales apgabaltiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2016.gada 22.decembris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Misiuna
Tiesnese D.Baltā
Tiesnesis A.Sniedzītis